

Pâinea și Iubirea

Danab

Atâți copii adorm flămânzi în lume
căci nu e nimeni să-i întrebe doar:
"-te-ai săturat? mai vrei puțină pâine?
sau poate-un biscuit micuț,măcar..."

Atâți orfani sânt Doamne,azi în lume
vrăjmașul i-a desprins de-ai lor părinți,
și oare cui să plângă și să spună
c-adorm pe-obraz cu lacrimi fierbinți?

C-adorm mereu cu gândul la mâncare
de ce-au primit,ei nu s-au săturat...
o,Tată... milă ai de fiecare
orfan al Tău,orfan nemângâiat!

Părinții sânt sau poate nu, în viață,
dacă trăiesc..sânt duși în alte țări...
doar șterge-le lacrima de pe față
și mângâie-i cu sfintele cântări..

Trimite-le și pâinea și iubirea
condu-i cu Brațul Tău de Dumnezeu..
ca să cunoască Pacea, Mântuirea,
Ce numai Tu le dai prin Fiul Tău..

Cândva am fost orfan..fără de nume..
priveam mereu spre cerul lucitor
și mă gândeam,oare-n această lume
nu-i nimeni să-nțeleagă al meu dor?

Mereu,mereu ,spre ușa încuiată
priveam și așteptam să vina "ea.."
dar n-a venit..și-atunci,abandonată
eu m-am simțit.. Deodată,cineva,

A și venit..când lacrimi tot mai multe
din ochii mei,curgeau fără opriri..
El a venit..necazul să-mi asculte
Și să-mi aducă cerul în priviri...

Purta pe cap ceva..ca o cunună
dar nu din trandafiri..ci doar din spin..
Zefirul,adiind parcă, să-mi spună

dorea:-".E Fiul Tatălui Divin... "

Și haina îi era plină de sânge
iar mâinile purtau urme de cui...
Privindu-mă, El începu a plânge:
-"Tu ești al Meu ! Nu ești al nimănui!"

O,câtă bucurie-atunci în suflet
eu am primit..știindu-mă salvat..
Și ocrotit mereu în al meu umblet
de Tatăl meu cel Sfânt și Minunat !

Voi toți copii care orfani în lume
santeti..și-n lacrimi va luptați mereu...
Pentru un biscuit..un colț de pâine..
Să știți: că sus în ceruri, Dumnezeu,

Privește-n suflet..El știe mahnirea
se îngrijește,când n-ai nici un ban ...
Ca să-ți trimită pâinea..și Iubirea
căci El e Tatăl oricărui orfan!

21.02.2017